

[Erik Hansen (Ålborg amt).] ladende et virkeligt kendskab bag disse oplysninger.

Nu vil jeg gerne føje til, at dyrplageri, undertiden også af den groveste art, desværre er noget, som kendes overalt, også i den syddanske landsdel; men uanset hvor der måtte finde dyrplageri sted, må det være enhvers pligt at undersøge det nøje og, hvis det i virkeligheden finder sted, da at få det stoppet; dyrene er jo i sig selv værgeløse.

Det er med det som baggrund, at jeg må bede den højtærede justitsminister, eventuelt i samarbejde med ministeren for Grønland, om nøjere at undersøge problemerne omkring behandlingen, herunder affivningen, af de grønlandske slædehunde.

Endvidere vil jeg spørge, om der ikke er en mulighed for, at lovgivningen på dyreskyttelsesområdet på en eller anden måde kunne blive effektiviseret i den grønlandske landsdel.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan i anledning af det spørgsmål, der er stillet af hr. Erik Hansen (Ålborg amt), oplyse, at § 65 i den grønlandske kriminallov indeholder en bestemmelse om dyrplageri, som i det væsentlige svarer til § 18, 1. stk., i den for det øvrige Danmark gældende dyreværnslov. Efter bestemmelsen dømmes for dyrplageri den, som ved mishandling, overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Der er således i den gældende grønlandske lovgivning hjemmel til at gribe ind over for dyrplageri i lighed med den øvrige del af landet.

På baggrund af de i dagspressen fremkomne oplysninger og de oplysninger, som hr. Erik Hansen (Ålborg amt) her har givet om de metoder, der i visse tilfælde skal finde anvendelse ved affivning af slædehunde på Grønland, agter jeg at anmode rigsadvokaten om en udtalelse om, hvilken praksis anklagemyndigheden følger med hensyn til tiltalerejsning for overtrædelse af dyrplageribestemmelserne i kriminalloven på Grønland. Når resultatet af rigsadvokatens undersøgelser foreligger, må der tages stilling til, om der måtte være anledning til at søge den hidtil fulgte praksis skærpet, ligesom jeg vil drøfte med Grønlandsministeren, om der måtte være behov

for mere detaljerede regler om dyreskyttelse.

Erik Hansen (Ålborg amt): Jeg vil gerne takke justitsministeren for tilsagnet om at få undersøgt problemerne i den grønlandske landsdel nærmere. Men den af justitsministeren oplyste fremgangsmåde forekommer mig at kunne tage lidt for lang tid, og jeg vil gerne spørge justitsministeren, om det ikke vil være muligt for justitsministeren at henstille til politiet på Grønland med øjeblikkeligt varsel at påse, at behandlingen af slædehundene sker på en vis, som alle kan være tjent med.

Jeg vil gerne føje den bemærkning til, at vi har jo her i Danmark en bestemmelse om, at lænkehunde skal lækkes med en kæde af mindst 5 m længde. Jeg har et billedmateriale, et ret righoldigt billedmateriale, jeg gerne vil stille til justitsministerens rådighed, som i hvert fald viser, at bestemmelsen om de 5 m ikke overholdes på Grønland.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil mene, at den henvendelse til rigsadvokaten, som jeg straks skal foretage, vil foranledige, at han straks henvender sig til politimyndighederne i Grønland, og jeg skal gerne lade den ledsage af en anmodning om straks at gribe ind over for affivningstilfælde af den art, som det ærede medlem har omtalt. Og hvis det ærede medlem vil overlade mig nogle af de billeder, han har, som viser lækning af hunde i for kort lænke, skal jeg også gerne lade dette forhold undersøge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Morten Lange** til landbrugsministeren:

„Vil ministeren med øjeblikkelig virkning standse den videre forberedelse af alle landvindingsprojekter, afventende den herom bebudede folketingsdebat?“

Morten Lange: Jeg spurgte sidste år landbrugsministeren, om han ville medvirke til en standsning af landvindingsprojekter. Jeg ser i statsministerens skriftlige redegørelse til folketinget, at regeringen i øjeblikket diskuterer spørgsmålet om landvindingsprojekternes fremtid og agter at